

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Læseplan til marxistisk litteratur

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1948

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

13.1.1949
BIBLIOTEK

Læseplan til marxistisk litteratur

FORLAGET TIDEN

Udgivet af
Danmarks
kommunistiske
partis
oplysningsudvalg
1948

Indledning

Det kommunistiske parti er et læsende parti frem for nogen, det er kendt for sin teoretiske fundamentering, som giver den skolede kommunist et forspring for kolleger og bekendte og gør ham eller hende til en slags »skriftefader«, der klarer problemerne, og til tillidsmænd i fagligt og politisk arbejde. Det er en gammel sandhed, som allerede blev nedskrevet i Det kommunistiske manifest i 1848 af Marx og Engels:

»Af alle landes arbejderpartier er kommunisterne altså i deres praksis den mest resolute del, den del der driver de andre fremad, teoretisk har de det forud for proletariatets øvrige masse, at de har indsigt i den proletariske bevægelses betingelser, forløb og almindelige resultater.«

Lenin har måske formuleret teoriens betydning for kommunisterne kortest: »Uden revolutionær teori gives der heller ikke nogen revolutionær bevægelse.«

Af den grund rejste det kommunistiske informationsbureau i juni 1948 så skarp en kritik mod de jugoslaviske partiledere, der ved ringeagt for den internationale arbejderbevægelses hidtidige erfaringer udsætter socialismens

opbygning i Jugoslavien for at slå om i sin modsætning. Når de jugoslaviske partiledere lader hånt om marxismen-leninismen, åbner de døren for en tilbagevenden af fortidens udbytning og undertrykkelse.

I mindre stil er det det samme der sker, når et kommunistisk partimedlem, ligegyldigt hvor, forsømmer teorien. Han eller hun går derved glip af et våben over for den borgerlige og reaktionære ideologi og fordummelseskampagne, kommer selv til at stå svagere og kan ikke retlede andre. Den enkelte kommunistes svaghed er en angrebsåbning for socialdemokratiske og reaktionære fremstød, hvorimod en teoretisk styrkelse af medlemmerne er et fremstød mod reaktionen. Det er det, Stalin peger på:

»Teorien kan blive til en vældig kraft for arbejderbevægelsen, når den udformes i uløselig sammenhæng med den revolutionære praksis; thi den og kun den kan give bevægelsen sikkerhed, orienteringsevne og forståelse for den indre sammenhæng mellem de begivenheder, der sker rundt omkring; thi den og kun den kan lette forståelsen af praksis, ikke blot hvorledes og hvorhen klasserne for øjeblikket bevæger sig, men også hvorhen de kommer til at bevæge sig i den nærmeste fremtid.«

De der stærkest føler nødvendigheden af at studere socialismens klassikere, har imidlertid dårligst tid til det, fordi de allerede er optaget af arbejde i sagens tjeneste. For at lette dem arbejdet er denne læseplan skrevet. Den er kun en yderst beskeden lettelse, den anviser kun en rækkefølge og peger på nogle arbejdsmetoder, som det er hensigtsmæssigt at indøve — men den kan ikke gøre selve arbejdet.

Læseplanen omfatter kun et udsnit af det, en kommu-

3

nist har brug for at læse. Blade, tidsskrifter, litteratur om ens erhvervsarbejde og skønlitteratur, alt det må udledes her. Men måske en og anden selv kan lave sig en mere komplet læseplan for at vinde tid.

*

Det stof, som her foreslås læst, er beskedent i forhold til den mængde, der er at vælge imellem. Stoffet er yderligere delt i »afsnit«, nærmest for at lave en række stationer på læsningens vej, hvor man kan tage overblik over det hidtil gennemgåede. Desuden er hvert »afsnit« tilrettelagt således, at en vigtig side af vor teori fremhæves.

Udover den litteratur, som direkte anføres som læsning til hvert »afsnit«, anføres flere artikler eller værker, som man også kan læse om emnet, for eksempel hvis man ikke har de foreslåede, eller hvis man kan overkomme at læse mere, eller måske allerede har læst noget af det foreslåede.

*

Selvstudium bør være mere end blot gennemlæsning af et skrift. Der er tale om at lære noget, at gøre et regulært arbejde på at beherske stoffet.

Først må man være klar over, at man virkelig er *lærling*, at man uvægerlig vil støde på ting, man ikke magter med det samme, og som man skal overveje adskillige gange, før præsen går op for en.

Det gælder om ikke at tabe modet over for vanskeligheder!

Anstødsstenen kan være så enkle ting som fremmedord, ukendte personnavne eller en kort henvisning til begivenheder. Herom giver fremmedordbøger, leksika og historiske værker på kommunebibliotekernes læsestuer besked, og bibliotekarerne er altid rede til at hjælpe en.

4

Desuden kan man henvende sig til mere befarne kammerater, i afdelingen, på distriktskontoret eller hos oplysningsudvalget, Dr. Tværgade 1-3, København K.

Først og fremmest bør man imidlertid træne sig selv i en bestemt studieteknik. Det er akkurat lige så vigtigt som at lære tekniken i ethvert andet arbejde. De fleste vil formodentlig have fordel af følgende arbejdsmåde:

Når for eksempel et kapitel af Det kommunistiske manifest er læst igennem, kan man lukke bogen og nedskrive hovedpunkterne i et kladdehæfte, så vidt muligt efter hukommelsen. Eventuelt kan man allerede under læsningen gøre notater til dette formål. Når man har gjort sine notater færdige, kigger man igen det pågældende kapitel igennem for at se, om der skulle være yderligere hovedpunkter at notere. Denne fremgangsmåde hjælper enormt, både på forståelsen og hukommelsen.

Kladdehæfterne gør man vel i at gemme, så man af og til kan se dem igennem, supplere dem og glæde sig over, hvor meget bedre man senere forstår tingene.

Den anden ting man kan forsøge på, er en »aktualisering« af stoffet, når et helt afsnit af læseplanen er gennemgået. Allerede under læsningen drager man jo stadig paralleler til aktuelle tildragelser eller noterer sig forskelle i forudsætningerne tidligere og nu. Når afsnittet er gennemlæst, kan man prøve at stille sig selv forskellige spørgsmål fra vore dages politiske, økonomiske og statslige liv og overveje dem ud fra det gennemgåede materiale. Til syvende og sidst er det jo her, lærlingen skal aflægge svendeprøve, ved at anvende den vundne indsigt på problemer, der rejser sig for os, i vort land, i vor tid.

Det er det, der menes med at forbinde teori og praksis. Det betyder ikke at kunne slynge citater ud dagen igen-

nem eller holde forelæsninger over hver praktisk detalje. Det betyder derimod at behandle hverdagens praktiske problemer på den principielle og grundige måde, som socialismens klassikere gør det. Det betyder at dykke så dybt ned i forudsætningerne for enhver situation som gørligt, at søge efter modsigelserne og modsætningerne, at finde klassernes interesser og konflikter mellem dem, at se hver detalje som led i hele processen frem mod en socialistisk omvæltning af samfundet.

Øvelsesspørgsmål er anført i enkelte afsnit af læseplanen. Senere skal spørgsmålene nok melde sig i selve partiarbejdet.

Teoriens Udvikling

Før den systematiske læsning begynder kan det være nyttigt at erindre sig, at vor teori er i udvikling. De kommunistiske partier drager konsekvensen af nye erfaringer. Vor teori står derfor aldrig stille, den bliver aldrig færdig, den indeholder intet urokkeligt dogme — men den er tillige en pålidelig teori, fast funderet i kendsgerninger og erfaringer og åben over for det nye.

Det må man have for øje ved læsningen af socialismens klassikere Marx, Engels, Lenin og Stalin. Stalin har understreget det ved atter og atter at citere nogle ord, Lenin skrev i 1899:

»Vi betragter aldeles ikke Marx' teori som noget afsluttet og urørligt; vi er tværtimod overbevist om, at den kun har lagt hovedhjørnestenen til den videnskab, som socialister *må* føre videre i alle retninger, hvis de vil holde trit med livet. Vi tror, at det for russiske socialister er særligt nødvendigt at foretage en *selvstændig* udarbejdelse af Marx' teori, thi denne teori giver kun almene *ledende* principper, som hvad *enkelthederne* angår anvendes anderledes på England end på Frankrig, anderledes på Frankrig end på Tyskland, anderledes på Tyskland end på Rusland.«

7

Karl Marx og Friedrich Engels nedfældede erfaringerne fra klassekampen på deres tid, *frikonkurrencens tid*. Arbejderklassen var først ved at danne sig, arbejderpartier var der kun kim til. Kapitalismen stod endnu i fuldt flor.

Alligevel var der samlet tilstrækkelig mange erfaringer med kapitalismen og arbejderbevægelsen til, at Marx og Engels kunne fastslå kapitalismens forestående fald og socialismens sejr ved hjælp af arbejderklassens kamp. Denne indsigt i samfundsudviklingen skaffede de sig gennem mange års samvittighedsfulde undersøgelser af kontrollerbare kendsgerninger. De prøvede og uddybede deres slutninger i praktisk virksomhed, og det gør kommunisterne stadig. Af denne grund kaldes vor teori også den *videnskabelige* socialisme. Den er ikke hjernesvind eller trossætninger, men en nøje gennemarbejdet og praktisk afprøvet lærebygning, som undergår en forandring, når nyt materiale gør dette muligt og nødvendigt.

Sådanne uddybninger af teorien indførte Marx og Engels jævnlig, men navnlig efter deres død er der sket fundamentale udviklinger. Grunden hertil er forandringerne i kapitalismens økonomi, som netop indtrådte omkring århundredskiftet.

Det var på den tid, ord som truste og karteller blev almindelige, det vil sige kapitalistiske kæmpeforetagender, som udvikler sig til monopoler. Dette trin i kapitalismen kaldes *imperialismen* og rummer endnu skarpere konflikstof end før. Det var Lenin, der formulerede marxismen under disse nye forhold, og derfor kaldes vor teori også *marxismen-leninismen*.

Det var i imperialismens periode, at den første socialistiske revolution sejrede, i oktober 1917 i Rusland. Den lededes af Lenin i spidsen for det bolsjevikiske parti. Sta-

lin var Lenins nære medarbejder lige til Lenins død i 1924, hvor Stalin af partiet blev valgt til at stå i spidsen for partiet.

Stalin har ledet Sovjetunionens udvikling til et højt-industrialiseret land med et kollektivt landbrug. Han har uddybet vort kendskab til klassekampens udfoldelse efter revolutionen, udviklet og praktiseret teorien om, at socialismen kan opbygges i et land, selv om det er indkredset af kapitalistiske fjender, han har våget over det kommunistiske partis organisationsprincipper, uddybet vor stats-teori og behandlet de grundlæggende filosofiske problemer under de nye forhold.

Stalin har tillige ledet Sovjetunionen militært under frihedskrigen mod fascismen, i en periode der gav nye beviser på rigtigheden af Lenins og Stalins konklusioner:

»Oktoberrévolutionen har indledet en ny epoke med proletariske revolutioner i *imperialismens lande* — en ny epoke, de *koloniale* revolutioners epoke — den 'stabile' kapitalismes tid er forbi — sammenbrudets tid er begyndt for kapitalismen.«

Afsnit I

Marxismens almindelige grundlag og udvikling

Dette afsnit skal kun give et almindeligt indtryk af kommunismens teori. Derfor rummer læselisten en mængde småartikler fra forskellige tider i socialismens historie.

Først må man imidlertid læse:

Karl Marx-Friedrich Engels: Det kommunistiske manifest. TIDEN 1946 eller udgaverne fra MONDE og ARBEJDERFORLAGET.

Læsningen af dette grundskrift og af *forordene* giver en god oversigt over problemstillingen på Marx' og Engels' tid og over hele grundlaget for kommunistisk tankegang.

Derefter kan læses:

Lenin: De russiske socialdemokraters opgaver, Udvalgte Værker, bind 1.

Lenin: Opportunismen og II. Internationales sammenbrud, Udvalgte Værker, bind 6.

Lenin: Om dobbeltmagten, Udvalgte Værker, bind 7.

Lenin: En udenforståendes råd, Udvalgte Værker, bind 7.

Lenin: Om arbejdet på landet, Udvalgte Værker, bind 10.

Lenin: III Internationale og dens plads i historien, Udvalgte Værker, bind 10.

Lenin: Hilsen til de ungarske arbejdere, Udvalgte Værker, bind 10.

Lenin: Udkast til teser om det nationale og koloniale spørgsmål, Udvalgte Værker, bind 11.

Lenin: Kommunistisk Internationales 2. kongres, Udvalgte Værker, bind 11.

Lenin: Til de kommunistiske kammerater i Azerbaidjan, Grusien, Armenien, Dagestan og Bjergrepublikken, Udvalgte Værker, bind 12.

Hvis man søger kommentarer til disse Lenin-artikler, findes sådanne i Bolsjevikernes Historie, i det kapitel, der tidsmæssigt svarer til artiklen. Omvendt, når man begynder på læsningen af Bolsjevikernes Historie, har man i Lenin-udgaven en inddeling af artiklerne, der ganske svarer til kapitelinddelingen i Bolsjevikernes Historie.

Efter Lenin-artiklerne læses slutningen »konklusion« i *Sovjetunionens kommunistiske partis (Bolsjevikernes) historie*, skrevet af Stalin.

Da stoffet i de anførte skrifter berører så at sige alle sider af vor teori og virksomhed, kan man udskyde »aktualiseringen«, hvis man vil, til de følgende, mere specielle afsnit, og nøjes med at notere hovedpunkterne i det læste.

Afsnit II

Stat og magtovertagelse

Læs først og fremmest:

Lenin: *Staten og revolutionen*, Udvalgte Værker, bind 8.

I læseplanens afsnit 1 behandlede staten og magtovertagelsen talrige steder i det anførte materiale, for eksempel i Det kommunistiske manifest. Find de pågældende steder og læs dem igen.

Om de nye, folkelige demokratier læses de partier i bogen »*For varig fred og folkets demokrati*« (de 9 kommunistiske partiers konference i Warszawa 1947), forlaget

TIDEN 1948, som handler om stat og magtovertagelse, det vil sige væsentlig side 44-49, 127-130, 149-152, 230-234 — med skyldig hensyntagen til, at det drejer sig om overgangsstaten i hurtig udvikling. Februarkrisen i Tjekoslovakiet indtraf således efter ovennævnte konference. Og endelig hører problemerne om stat og magtovertagelse naturligvis sammen med de økonomiske og politiske problemer, som behandles i disse redegørelser som helhed, således at de nævnte sider altså er løsrevne dele af en større sammenhæng.

Endvidere behandles principielle sider ved det nye folkelige demokrati også i *Tulpanov: Det folkelige demokratis fødsel*, Tidsskriftet TIDEN, nr. 8, september 1948.

Øvelsesspørgsmål:

a. Hjælper den danske stat kapitalisterne med at udbytte den arbejdende befolkning?

b. Hæmmer den danske stat arbejderklassens kamp imod udbytning og udplyndring?

c. Kan det påvises, at den danske stats administration væsentlig er i hænderne på folk, som varetager kapitalisternes interesser?

Sådanne spørgsmål må naturligvis besvares med en redegørelse, ikke simpelthen med ja eller nej.

d. Er der forskel på den danske stats funktion under en Knud Kristensen-regering og under en Hedtoft-regering?

e. Hvilken betydning for statens karakter vil indførelsen af republik i Danmark få, hvis dette sker isoleret, uden andre samtidige foranstaltninger?

f. Er der forskel på statens karakter i USA og dens karakter i Danmark ?

Andre vigtige værker:

Karl Marx: Pariserkommunen (Borgerkrigen i Frankrig).

V. I. Lenin: Den proletariske revolution og renegaten Kautsky. Udvalgte Værker, bind 10.

J. V. Stalin: Forfatningstalen 1936 i Sovjetunionens forfatning, forlaget TIDEN 1945.

J. V. Stalin: Om leninismens grundlag, kapitel 4, forlaget TIDEN 1947.

J. V. Stalin: Beretning på SUKP(B)s 18. kongres i Leninismens problemer, Arbejderforlaget 1940, side 678-685.

Afsnit III

Strategi og taktik

Næsten al klassisk marxistisk litteratur kan læses under denne synsvinkel, f. eks. afsnittene i Det kommunistiske manifest om forholdet mellem klasserne (strategisk) og om kommunisternes stilling til de forskellige oppositionspartier (taktisk). Men først i perioden efter Marx og Engels »kunne en fuldstændig strategi og en gennemarbejdet taktik for proletariatets kamp udformes... Sådanne skrifter af Lenin som 'Hvad må der gøres?' 'To slags taktik', 'Imperialismen', 'Staten og revolutionen', 'Den proletariske revolution og renegaten Kautsky', 'Børnesygdommen', vil uden tvivl indgå som de mest værdifulde bidrag i marxismens almindelige skatkammer. Leninismens strategi og taktik er videnskaben om ledelsen af proletariatets revolutionære kamp.« (Stalin: Om leninismens grundlag, side 88.)

I første omgang kan man her begrænse sig til at læse:

Lenin: Radikalismen — kommunismens børnesygdom,
Udvalgte Værker, bind 11.

Stalin: Om leninismens grundlag, kapitel 7.

Sjdanov: Den internationale situation, forlaget TIDEN
1948.

Øvelser:

Det er lærerigt endnu engang at gennemgå de Lenin-artikler, der er anført i afsnit 1, for at se hvor smidigt Lenin tilrettelægger partiets taktik under skiftende forhold, samtidig med at han aldrig glemmer at holde det store strategiske mål op for kommunisterne og arbejderklassen. Læs blandt andet brevet til kammeraterne i Azerbaidjan etc. eller artiklerne om III Internationale.

I sammenhæng med læsningen af A. Sjdanovs fremstilling af den nuværende internationale situation er det nyttigt at studere en slags kommentar dertil, som fremkom i tidsskriftet TIDEN, nr. 5, 1948, under titlen: »*Det teoretiske grundlag for Sovjetunionens fredspolitik*«. Her behandles situationen netop under synsvinklen: det strategiske hovedmål for kampen i vore dage.

Øvelsesspørgsmål:

Findes der forskellige strategiske mål for de forskellige kommunistiske partier? (Med strategiske mål menes her naturligvis ikke militære mål, men mål for ledelsen af klassekampen.)

Findes der forskellige taktiske fremgangsmåder for de forskellige kommunistiske partier?

Giv en fremstilling af, hvordan DKPs taktik skiftede i

14

perioden fra 9. april til nu (hertil læses Alfred Jensen: »Kommunisterne under besættelsen« og pjecen »Der må handling til!« dokumenterne fra enhedsforhandlingerne med socialdemokratiet).

Afsnit IV

Marxismen-Leninismens økonomiske teori

Allerede i Det kommunistiske Manifest findes der betragtninger over økonomisk teori, i kapitel I og II. Det lønner sig at gå dem igennem igen.

Dernæst kan man gå i gang med:

Marx: Løn, pris og profit.

Dette lille skrift indeholder grundtrækkene i Marx' lære om kapitalismens økonomi på frikonkurrencens tid. Fra dette skrift vil det være praktisk at gå over til:

Lenin: Imperialismen som kapitalismens højeste stadium, Udvalgte Værker, bind 6.

Lenin: Om parolen Europas forenede stater, bind 6.

Og fra afsnit 3 vil Sjdanovs fundamentale fremstilling af imperialismen i vore dage være kendt — men læs dem for en sikkerheds skyld igennem igen, altså

A. Sjdanov: Den internationale situation.

Øvelser:

- a) Gennemgå ud fra »Løn, pris og profit« den borgerlig-socialdemokratiske teori om den onde cirkel, at lønforhøjelser sætter en prisskrue uden ende i gang.
- b) Hvordan bliver statens »pengeopsugning« (statslån og

- skatteplyndring) hos den arbejdende befolkning en fordel for kapitalen?
- c) Giv en fremstilling af kapitalismens ujævne udvikling efter den 1. verdenskrig (1914—18).
 - d) Giv en bedømmelse af kampagnen for en »verdensregering« over den kapitalistiske verden. Hvem gavner den! Hvad ville følgerne af en sådan »verdensregering« blive?

Yderligere litteratur:

- I. Grünbaum: Kapitalismens økonomi*, forlaget TIDEN.
- I. Grünbaum: Udenlandske kapitalinteresser i Danmark*. Tidsskriftet TIDEN 1948, nr. 7—8—9.
- Nørlund; Leontjev: USA's ekspansionspolitik*, serien VERDENSPOLITIK, nr. 8.

Videre frem

Beskæftigelsen med de »afsnit«, der allerede er behandlet, har forhåbentlig givet et indtryk af, at marxismen-leninismen ikke består af isolerede stumper, men er en sammenhængende teori, som naturligvis kan betragtes fra forskellige sider — f. eks. staten, strategien, økonomien. Læseplanen kunne nu fortsætte med at opstille litteratur over en række andre sider eller afsnit, f. eks.

- A. Partiets rolle.
- B. Arbejderklassens forbundsfæller, navnlig bondeproblemer.
- C. Det nationale og koloniale spørgsmål.

Et studium skal imidlertid også føre til, at man selv kan tilrettelægge sin læsning. Derfor hører den detaljerede læseplan op her.

Forsøg nu selv at lave en litteraturliste til spørgsmål A. Der bliver tale om et afsnit af *Stalin om Leninismens grundlag*, og om dele af hans *Bolsjevikernes historie*. Muligvis kan enkelte ud fra førkrigslitteratur præstere en fyldigere litteraturliste, bl. a. er der Marx-Engels breve om partiet i Udvalgte skrifter II, og der er en pjece om Stalin i serien *Aktuelle pjecer* i 1939 med et vigtigt afsnit

om partiet. Når udsendelsen af Lenins udvalgte værker 1—12 er afsluttet, vil der naturligvis heri være et stort materiale om dette spørgsmål, bl. a. bogen »Et skridt frem, to skridt tilbage«.

Desuden er der de nye og aktuelle dokumenter. Til spørgsmålet om partiets rolle må man ubetinget benytte *det kommunistiske informationsbureaus udtalelse* om de jugoslaviske partilederes fejlgreb, og det samme gælder, når man kommer til bondespørgsmålet eller det nationale spørgsmål.

Selve udtalelsen fra *det kommunistiske informationsbureaus dannelse* i Warszawa i 1947 hører også til de fundamentale dokumenter vedrørende partiets udvikling og rolle.

På samme måde kan der ud fra »Om leninismens grundlag« og »Bolsjevikerens historie« opstilles en litteraturliste til problemerne B. og C.

Disse to Stalin-bøger spiller i det hele taget en afgørende rolle for selvstudiet; det er grundbøger for os, så forskellige de end er. »Om leninismens grundlag« sammenfatter ganske kort, hvad leninismen er, d. v. s. marxismen i imperialismen og de proletariske revolutioners epoke. Bolsjevikerens historie gennemgår ud fra den russiske arbejderbevægelses historie, hvordan marxismen har udviklet sig lige til den første sejr i verdensformat, oktoberrevolutionen, og derefter indtil den anden verdenskrig, hvor Sovjetunionen blev den afgørende stormagt. I den bliver virkelighed og teori konfronteret side for side.

Læs dem som helhed så tidligt som muligt og vend tilbage til dem så hyppigt, der er tid til det.

»Bolsjevikerens historie« har yderligere det fortrin, at den indeholder det berømte 2. afsnit i 4. kapitel »Om

dialektisk og historisk materialisme«. Det er den bedste sammenfatning af vor verdensanskuelse, vor filosofi, grundlaget for vor handlen og tænken. Men dette afsnit kræver en vis erfaring og viden, før man går til det, og derfor bør det springes over ved den første gennemlæsning af Bolsjevikernes historie.

Til gengæld giver det så meget mere bonus, når man tager fat på det efter at have været gennem resten af bogen. På et eller andet stadium må enhver kommunist, der vil arbejde med sin egen udvikling, gennemgå dette filosofiske afsnit. Til hjælp for forståelsen findes der efterhånden ikke så lidt anden litteratur, og mere vil blive udgivet. Der er først og fremmest *Engels' »Socialismens udvikling fra utopi til videnskab*«, og der er *John Somerville's »Sovjetfilosofi*« og *J. D. Bernals »Den dialektiske materialisme*«.

Studiet af vor grundanskuelse, den dialektiske materialisme er vigtig, fordi det gør den enkelte kommunist mere selvstændig, mere handledygtig; det giver ham et bedre udsyn over kampen. Det garderer ham ikke mod overraskelser, men væbner ham med forståelse af overraskelsernes nødvendighed. Dette studium bliver så meget nødvendiggere, som angrebene på vort parti og vore anskuelser beskæftiger sig mere og mere med det filosofiske område og stilles tilsyneladende filosofisk op.

★

Oplysningsudvalget, Dr. Tværgade 1, København K., er altid rede til at give råd under studiet.

Skriv blot til denne adresse — men søg først at klare problemerne selv. Det er målet med studiet at nå til at kunne det.

19

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk